

Česká školní inspekce

Pražský inspektorát

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola Praha 7, Strossmayerovo náměstí 4

Strossmayerovo náměstí 4/990, 170 00 Praha 7

Identifikátor školy: 600 039 391

Termín konání inspekce: 5. – 10. listopad 2004

Čj.:	01 0889/04-5153
Signatura:	oa7cy105

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Škola je příspěvkovou organizací, sdružuje základní školu, školní družinu a školní jídelnu. K datu inspekce má celkem 385 žáků v 18 třídách. Ve všech ročnících realizuje vzdělávací program *Obecná škola* čj. 12 035/97-20, od tohoto školního roku s rozšířenou výukou cizích jazyků ve 3. ročníku. Je fakultní školou Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy.

Zřizovatelem školy je Městská část Praha 7 (nábř. Kpt. Jaroše 1000, 170 00 Praha 7). Příslušným orgánem státní správy je Magistrát hlavního města Prahy, odbor školství (Učňovská 1/100, 190 00 Praha 9).

PŘEDMĚT INSPEKCE

- ❖ Hodnocení personálních podmínek vzdělávání vzhledem k níže uvedeným sledovaným předmětům ve školním roce 2004/2005 - k datu inspekce
- ❖ Hodnocení materiálně-technických podmínek vzdělávání vzhledem k níže uvedeným sledovaným předmětům ve školním roce 2004/2005 - k datu inspekce
- ❖ Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání v povinných předmětech *český jazyk, dějepis, přírodopis, chemie, občanská výchova a rodinná výchova* v 6. – 9. ročníku, *matematika a hudební výchova* ve 4. – 9. ročníku a ve volitelném předmětu *matematické praktikum* v 9. ročníku - k datu inspekce s přihlédnutím ke školnímu roku 2003/2004
- ❖ Tematické zjištění - *Rozšíření učebních plánů vzdělávacích programů pro základní vzdělávání* v 7. ročníku základní školy ve školním roce 2004/2005

PERSONÁLNÍ PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Pedagogové, kteří realizují sledovanou výuku, převážně splňují podmínky odborné a pedagogické způsobilosti (dále OPZ). Skladba úvazků je optimální, cílem je využívání zkušeností vyučujících a jejich přístupu k žákům, což se většinou odráží příznivě ve výuce. Výchovná poradkyně splňuje podmínky OPZ i délku praxe, absolvovala specializační studium.

Celkové zaměření činnosti školy vychází z *Koncepce rozvoje školy* vypracované na období 2003–2005. Na ni navazují roční plány, které jsou dále konkretizovány měsíčními. Dlouhodobým cílem je rozvoj tvořivého myšlení žáků, jeho realizace je zatím patrná zejména ve výuce na 1. stupni a v předmětech společenskovedních. Ředitelka školy vydala *Organizační řád*, jehož součástí je organizační schéma. Vymezené kompetence umožňují účinné řízení školy.

Informační systém je propracovaný a funkční. Pedagogičtí pracovníci získávají informace při poradách, prostřednictvím nástěnek ve sborovně, osobních schránek, v měsíčních plánech, které jsou operativně doplňovány, a při individuálním setkávání s vedením školy.

Poradním orgánem je pedagogická rada, která se kromě podrobného hodnocení výsledků vzdělávání žáků a organizačních záležitostí zabývá také pedagogickou problematikou (např. formami a metodami práce). Metodické orgány jsou sice ustavené, ale jejich činnost je spíše příležitostná. Pravidelně se scházejí na začátku školního roku (obvykle s vedením školy), projednávají celkové zabezpečení výuky, včetně vypracování tematických plánů, které jsou kvalitní. Další jednání jsou převážně neformální, vyplývají z denních kontaktů a ze spolupráce jednotlivců, většinou z nich nejsou pořizovány zápisy.

Vedení školy vytváří svým demokratickým stylem řízení všem pracovníkům příznivé podmínky. Začínající pedagogové mají stanovené uvádějící učitele, rezerva je v realizování vzájemných hospitací. Kontrolní a hospitační činnost je systematická, vychází z podrobně vypracovaného *Plánu hospitační činnosti* pro daný školní rok. Poskytuje ředitelce a její zástupkyni dostatek podkladů pro hodnocení kvality práce pedagogů, důraz je např. kladen na činnostní učení. Četnost hospitací odpovídá velikosti školy. Vnitřní kontrolou však nebyly zachyceny některé dílčí nedostatky (např. ve školním řádu). Při rozbořech společných hospitací s inspekci hodnotilo vedení školy práci jednotlivých učitelů kompetentně a taktně. Pozitivně je motivovalo a formulovalo konkrétní závěry i doporučení.

Ředitelka školy podporuje zájem pedagogů o další vzdělávání. Značná pozornost je věnována *Tvořivé škole* a kritickému myšlení. Opomíjeny však nejsou i další vzdělávací aktivity, např. zaměřené na práci se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. V tomto školním roce se učitelé společně zúčastnili semináře k tvorbě *Školního vzdělávacího programu*.

Vedení školy je při posuzování kvality práce zaměstnanců objektivní. Kritéria pro rozdělování nenárokových složek platu jsou zpracována, všem známa a v praxi uplatňována.

Personální podmínky vzdělávání jsou celkově velmi dobré.

MATERIÁLNĚ-TECHNICKÉ PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Škola sídlí v budově z počátku 20. století. Společné vnitřní prostory v nižších podlažích působí esteticky, obsahují žákovské výtvarné práce. Další prostory, zejména ve 3. patře, však nejsou vhodně upravené a podnětné.

Sledovaná výuka probíhá převážně v kmenových třídách, které jsou ve 4. – 5. ročnících esteticky i funkčně upravené, na 2. stupni již méně, výzdoba většinou souvisí s odborným zaměřením třídních učitelů. Některé učebny slouží zároveň jako odborné pracovny (např. chemie). Samostatná je pro přírodopis, ta ale stejně jako pracovní chemie žáky vhodně nepodněcuje, její celkový vzhled je zanedbaný (otlučené dveře, zničená podlaha atp.). Vyučování probíhá i v účelně vybavené počítačové pracovně. Hudební výchova je realizována v pracovně, která slouží zároveň k výuce výtvarné výchovy. Je v ní umístěno pianino a část pomůcek z kabinetní sbírky, což zohledňuje možnosti jejich užívání (včetně praktického muzicírování žáků). Výzdoba však neobsahuje žádné hudební podněty.

Školní knihovna je umístěna ve dvou vzájemně propojených místnostech. Slouží k výuce, učitelky mohou využít i didaktickou techniku (televizor a video). Knižní fond obsahuje beletrii pro 1. stupeň, v menší míře i pro 2. stupeň, encyklopedie, slovníky i odbornou literaturu tematicky rozdělenou. Výpůjční doba je stanovena, dokumentace je řádně vedena.

Vybavení kabinetních sbírek je převážně standardní (zastaralé je např. pro přírodopis). Obsahuje obvykle nástěnné tabule, encyklopedie, CD nosiče, přenosné přehrávače, zpětné projektory, fólie atp. Používané učebnice umožňují kontinuitu vzdělávání.

Materiálně-technické podmínky vzdělávání jsou průměrné.

PRŮBĚH A VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ

Vzdělávací program

Škola realizuje vzdělávací program *Obecná škola*, týdenní časové dotace jednotlivých předmětů stanovené učebním plánem s ním korespondují. Učební osnovy jsou respektovány s výjimkou předmětu rodinná výchova, ve kterém bylo v minulém i letošním školním roce (k datu inspekce) v rozporu s osnovami částečně odučeno v 8. a 9. ročníku učivo jiného předmětu. Nabídka návazných volitelných předmětů je vhodná, vychází z personálních a materiálních podmínek školy a odpovídá počtu žáků. Rozvrh hodin a reálná výuka jsou v souladu s výše uvedeným učebním plánem.

Povinnou pedagogickou dokumentaci (třídní knihy, třídní výkazy, katalogové listy) vedou třídní učitelé průkazně.

Rozvrh hodin je sestaven kvalitně, respektuje zásady psychohygieny. *Školní řád* je vypracován podrobně, obsahuje práva a povinnosti žáků i učitelů. Neumožňuje však zástupci žáka omlouvání jeho nepřítomnosti na vyučování do dvou dnů, což stanoví vyhláška o základní škole (pouze do 24 hodin).

Rodiče žáků jsou informováni prostřednictvím žakovských knížek, v pravidelných konzultačních hodinách jednotlivých učitelů, na třídních schůzkách a při dnech otevřených dveří. Webové stránky jsou často doplňovány jednotlivými učiteli i žáky vyšších ročníků. Zprávy o činnosti školy vycházejí občas v měsíčníku *Hobuleť* Městské části Praha 7. Ředitelka spolupracuje s občanským sdružením *Školní rada rodičů* a zúčastňuje se jednání *Rady školy*. *Výroční zpráva o činnosti* je vypracována velmi podrobně, poskytuje veškeré informace stanovené právním předpisem.

Výchovná poradkyně zajišťuje vycházejícím žákům i jejich rodičům kvalitní informační servis o možnostech profesní orientace po ukončení základní školní docházky. Eviduje žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. Péče o ně je realizována i mimo vyučování v kroužcích náprav speciální pedagožkou a vyškolenými učitelkami. K tomu využívají specializované učebnice a pracovní sešity, popř. listy, často a pravidelně si učivo procvičují a upevňují v počítačové učebně pomocí speciálních výukových programů (např. *DysCom*). Výchovná poradkyně spolupracuje s učiteli, pedagogicko-psychologickou poradnou, úřadem práce, policií, sociálním odborem. Pro rodiče i žáky má stanoveny konzultační hodiny. Výrazným pozitivem je její spolupráce s psycholožkou, která působí ve škole jedenkrát týdně a navštěvuje výuku ve třídách s problematickými žáky. Ta poskytuje konzultace rodičům, v její kompetenci je i *schránka důvěry*.

Učitelka pověřená prevencí sociálně-patologických jevů se podílí ve spolupráci s ostatními pedagogy na promyšleném zavádění této prevence do jednotlivých předmětů (rodinná výchova, občanská výchova, prvouka, vlastivěda, přírodopis apod.). Důležitou součástí předcházení nežádoucím jevům je také velká nabídka mimoškolních aktivit pro děti (keramika, internet, sportovní hry apod.).

Průběh a výsledky vzdělávání ve sledovaných předmětech

Český jazyk, dějepis, občanská výchova

Všechny předměty realizují plně kvalifikované učitelky. Jejich příprava na vyučování byla vhodně promyšlená, probírané učivo navazovalo na předchozí. Součástí vzdělávacího obsahu občanské výchovy je účelně rozpracovaný tematický okruh k volbě povolání.

Vyučování probíhá v kmenových třídách, jejichž prostředí je strohé, bez větší invence vyučujících i žáků. Pedagožky účelně použily jazykové příručky, mapy i alternativní zdroje informací, z didaktické techniky magnetofon.

V českém jazyku učitelky vhodně střídaly metody a formy práce. Základ tvořil řízený rozhovor, který často obměňovaly samostatnou prací, prací ve skupinách nebo ve dvojicích. Využívaly vědomostí a dovedností žáků, dostatek času věnovaly procvičování a upevňování nového učiva. U méně zkušené pedagožky převládal v části výuky stereotyp, soustředila se jen na určité žáky a ostatním tím vymezila malý prostor pro jejich tvořivost. V literární výchově vyučující vycházely z práce s textem, z vyjádření názorů žáků a schopnosti aplikovat vyvozené pojmy. K tomu využívaly i jejich čtenářské zkušenosti a referáty, čímž si žáci rozvíjeli komunikativní dovednosti. Účelně uplatňovaly mezipředmětové souvislosti, k dětem přistupovaly diferencovaně a respektovaly individuální pracovní tempo.

V dějepisu a občanské výchově učitelky hodiny efektivně strukturovaly s cílem rozvíjet znalosti žáků s ohledem na jejich vědomosti a životní zkušenosti. Žáci se spontánně zapojili do zadaných úkolů, diskutovali o problémech, sdělovali své názory, vyvozovali poznatky z obrazového materiálu. Bylo zřejmé, že jsou vedeni ke vzájemné spolupráci.

Vyučující v úvodu sdělily cíl hodiny, snažily se žáky průběžně motivovat k jednotlivým činnostem. Klidná pracovní atmosféra a partnerský přístup vyučujících umožňovaly žákům vyjádřit názor a vedly je většinou k aktivitě při výuce.

Hodnocení výkonů bylo převážně pozitivní. Účinné bylo vzájemné hodnocení žáků, rezervy jsou v jejich sebekontrolě. Závěry hodin většinou obsahovaly shrnutí a celkové zhodnocení práce třídy.

Průběh a výsledky vzdělávání v českém jazyku, dějepise a občanské výchově jsou velmi dobré.

Přírodopis, chemie

Koncepce přírodopisu částečně neodpovídá pojetí předmětu daného zvoleným vzdělávacím programem. Zejména v šestém ročníku je výuka vedena podle učebnice zpracované pro vzdělávací program *Základní škola*. Jednotlivé části přírody jsou probírány odděleně, a tím není respektováno ekologické hledisko, které vyžaduje učení o organizmech v souvislostech s jejich vzájemnými vztahy. Nejsou probírána společenstva, ale jednotlivé organizmy podle botanického a zoologického systému. Výukové cíle sledovaných hodin navazovaly na předcházející učivo.

Výuku zajišťují 2 vyučující, jedna s OPZ, druhá s vysokoškolským vzděláním pro jiný typ školy. Obě učí přírodopis ve škole prvním rokem, předmět přebíraly po dlouhodobě nemocné kolegyni. Vyučující s OPZ zajišťuje i výuku chemie.

Oba předměty jsou realizovány v zastaralých pracovnách s minimálním vybavením pro jejich výuku, bez rozvodů vody a plynu a bez možnosti zatemnění.

Sledované hodiny měly tradiční členění se silně dominantní rolí vyučujících. S výše uvedeným nerespektováním koncepce souvisel výběr použitých metod a forem práce. Chyběly ty, které jsou vhodné pro motivaci a pochopení souvislostí. Samostatná žakovská práce nebyla zařazována, ojedinele žáci pracovali ve dvojicích. Vyučující nevyužívaly didaktickou techniku a neuplatňovaly regionální možnosti. Pozitivem byly vhodné problémové otázky, pracovní listy, křížovky a mezipředmětové propojení učiva (např. se zeměpisem). Výjimečně nebyl pro špatný časový odhad splněn cíl hodiny.

Vyučování probíhalo v příjemné atmosféře, kterou podporovalo kultivované vystupování a vyjadřování obou učitelů. Komunikativní dovednosti žáků byly rozvíjeny hlavně v diskuzích při řešení problémů.

Průběžné a závěrečné hodnocení žákovské práce bylo převážně pozitivní. Sebehodnocení a vzájemné hodnocení žáků učitelky nevyužívaly.

Průběh a výsledky vzdělávání v přírodopise a chemii jsou dobré.

Matematika a matematické praktikum

Stanovené výukové cíle byly obvykle reálné a průběžně konkretizované. Probírané učivo navazovalo na předcházející, individuální vzdělávací potřeby žáků byly zohledňovány zejména v nižších ročnících.

Sledované vzdělávání realizovaly ve 4. a 5. ročníku třídní učitelky, které splňují podmínky OPZ, na 2. stupni učitel, který je také plně kvalifikovaný. Další 2 pedagogové, kteří působí na 2. stupni (mají vysokoškolské vzdělání jiného zaměření, 1 z nich pedagogické), nebyli přítomni (pracovní neschopnost). Jednoho z nich zastupovala pedagogicky i odborně fundovaná vyučující z 1. stupně.

Vyučování probíhalo vždy v kmenových třídách, které obsahovaly nečetné podněty ke sledovanému předmětu, jejich estetická úroveň byla lepší v nižších ročnících. Kromě běžných pomůcek byly někdy využity např. kalkulačky, karty s čísly a namnožené texty. K možnému zefektivnění výuky, hlavně na 2. stupni, nebyla využívána didaktická technika.

Frontální výuka byla v nižších ročnících někdy kombinována s prací ve dvojicích, případně ve skupinách. Učitelkám se dařilo vhodně podněcovat aktivitu dětí. Na 2. stupni byl pedagog občas příliš dominantní, tím poskytoval žákům menší prostor k zapojení do výuky, užívané metody byly převážně stereotypní. Při výkladu nového učiva vycházeli všichni vyučující ze starších poznatků žáků i jejich dovedností a kladli důraz na jejich využití. Zařazovali diskuzi při hledání alternativních řešení, vhodně je také vedli k řešení problémových úloh. Žáci často prokazovali velmi dobré vědomosti, zdařilé byly aplikace algebraických výpočtů při řešení geometrických úloh. Výrazným pozitivem pro ty mladší byla možnost vlastního formulování slovních úloh. Dílčím negativem pro starší byla absence diferenciací při samostatné práci, chybělo zařazení kooperativních technik učení, což se projevilo výrazně i v matematickém praktiku.

Pedagogové žáky obvykle průběžně motivovali, využívali pozitivního hodnocení – pochvaly, občas i klasifikace. Pevně s úspěchem navazovali na jejich zkušenosti z praxe a účelně je vedli k vyvozování nových poznatků. Někdy využívali i mezipředmětových souvislostí (např. s fyzikou).

Pracovní atmosféra převážně vycházela z přátelského vztahu mezi vyučujícími a dětmi, plného vzájemné tolerance. Žáci byli schopni komunikovat s využitím správné odborné terminologie a účelně užívat specifické zápisy. Občas však byly jejich odpovědi, v souvislosti s příliš návodně kladenými otázkami, jednoslovné. S rozdílnou úspěšností je pedagogové podněcovali k vyjádření jejich názorů.

Vyučující vedli žáky poměrně často k sebehodnocení, méně již ke vzájemnému hodnocení. V závěru jednotlivých hodin bylo vždy provedeno celkové shrnutí hodiny, často s kontrolou splnění cíle a konkrétním zhodnocením.

Průběh a výsledky vzdělávání v matematice jsou velmi dobré.

Rodinná výchova

Plánování, příprava i průběh výuky jen částečně respektuje zvolený vzdělávací program, protože v třetině vyučovacích hodin se realizuje učivo jiného předmětu – *základy práce s počítačem*. To je nejen porušením osnov, ale současně i snížením významu předmětu, který je spolu s občanskou výchovou profilujícím předmětem vzdělávacího programu *Obecná škola*.

Předmět zajišťují 2 pedagožky, obě mají vysokoškolské pedagogické vzdělání, jedna pro jiný typ školy. Znají dobře problematiku a zajímají se o výuku předmětu.

Vyučování rodinné výchovy probíhá v kmenových třídách nízké estetické úrovně a v pěkné, moderně vybavené a funkční počítačové pracovně. Učitelky mají k dispozici dostatek potřebné literatury a rozmanité počítačové programy.

Vzdělávání mohlo být z organizačních důvodů sledováno pouze u jedné vyučující. Hodiny byly připravené, měly jasný cíl a strukturovaný obsah. Byly pojaty jako aplikace některých poznatků z občanské výchovy, měly činnostní charakter. Probíhaly vždy podle stejného scénáře. V úvodu zadané úkoly a malé projekty žáci zpracovali samostatně nebo ve skupinách, následovala kontrola práce, diskuze a celkové hodnocení. Činnosti sice podporovaly aktivitu a tvořivé myšlení žáků, ale vyučující zadávala během práce skupin i jednotlivců stále další úkoly. Reakcí některých žáků pak byla rozptýlená pozornost a občas i nekázeň. Atmosféra vyučování byla negativně ovlivněna zejména nepořádkem ve třídách a ojediněle i pozdním příchodem několika žáků. Při výuce v počítačové pracovně dokázaly děti pracovat samostatně, se zájmem plnily úkoly. Pokyny vyučující byly jasné a srozumitelné, její individuální pomoc účinná.

Kooperace mezi žáky vytvářela prostor pro rozvoj jejich komunikativních dovedností. V průběhu hodin vyučující užívala pozitivní hodnocení jako motivační prvek. Ojediněle a správně probíhající nácvik sebehodnocení žáků však nebyl nijak využitý k hodnocení jejich práce. Sebehodnocení a vzájemné hodnocení nebylo zařazeno ani v ostatních hodinách.

Průběh a výsledky vzdělávání v rodinné výchově jsou dobré.

Hudební výchova

Cíle výuky byly přiměřené aktuálním možnostem žáků, průběžně docházelo k jejich konkretizaci. Zodpovědná příprava učitelek vycházela z dlouhodobého plánování. Vyučující respektovaly přirozené schopnosti, věkové zvláštnosti i individuální vzdělávací potřeby dětí.

Výuka byla sledována u 4 učitelek, které splňují podmínky OPZ. Převážně mají značnou schopnost rozvíjet všestranně hudebnost žáků.

Vyučování probíhalo ve 4. a 5. ročníku v jejich kmenových učebnách, na 2. stupni v odborné pracovně. Ve sledované výuce byly účelně využívány hudební nástroje (pianino, kytara, flétny), rytmické nástroje orffovského instrumentáře, obrazový materiál, hudební nosiče atp. Dílčím nedostatkem v jedné hodině byl nefunkční přenosný klávesový nástroj.

Struktura většiny hodin umožňovala maximální angažovanost žáků. Před zpěvem dětí byla vždy zařazena vhodná hlasová a často i rytmická cvičení. Všechny zařazené činnosti pro skupiny, dvojice či jednotlivce (např. taktování, užívání rytmických nástrojů včetně možností improvizace, zařazení tanečního pohybu) přispěly k rozvoji komplexnosti předmětu. Žáci měli často možnost prezentovat své zkušenosti i pocity, a zároveň si upevňovat znalosti z hudební nauky i dějin hudby. Pro starší byla atraktivní rytmická hra. Celková úroveň zpěvu odpovídala jejich věkovým a individuálním zvláštnostem, zpívali převážně s chutí a kultivovaně. Ojediněle byla volba metod i řízení činností na 1. stupni málo účelná. To se negativně odrazilo v hudebních projevech dětí.

Žáci byli průběžně motivováni atraktivitou obsahu a pestrostí nabídnutých činností, které přijímali se značným zájmem, pouze ojediněle nebyli dostatečně soustředění. Využívání jejich schopností a zkušeností (hra dětí na flétny), stejně jako příkladný vlastní hudební projev většiny vyučujících, vedly k výrazné snaze o co nejlepší společný hudební prožitek. Občasné zařazování mezipředmětových souvislostí dotvářelo dětem vhodný prostor pro sdělení jejich názorů.

Ve většině sledovaných hodin panovala příznivá atmosféra, žáci byli povzbuzováni způsoby vhodnými k jejich věku i spontánnosti projevu. Pravidla komunikace byla zřetelná, vzájemná tolerance se odrážela v kladném vztahu dětí k hudebním činnostem.

Průběžné hodnocení bylo převážně pozitivní. Vedení k sebekontrolě, sebehodnocení, někdy i ke vzájemnému posuzování výkonů bylo součástí většiny sledovaných hodin. V závěru vyučující vždy provedly celkové shrnutí a zhodnocení, někdy v součinnosti se žáky.

Průběh a výsledky vzdělávání v hudební výchově jsou velmi dobré.

Výsledky vzdělávání zjišťované školou

Vedení školy nemá vytvořený komplexní systém vnitřní evaluace, ale čerpá z mnoha zdrojů, které jsou ukazatelem úrovně výchovně-vzdělávací práce. Škola zadává v hlavních předmětech pravidelné kontrolní práce, v paralelních třídách jejich výsledky porovnává a zjištění využívá v další činnosti. Nepravidelně je využíváno testování vědomostí žáků komerčními testy *Kalibro*. O některých výsledcích vzdělávání informuje *Výroční zpráva*. Žáci se účastní, někdy i úspěšně odborných soutěží (olympiády z českého jazyka, matematiky, dějepisu, *Pythagoriády* a soutěže žáků pražských škol v chemii). Zpětnou vazbou pro školu jsou také výsledky přijímacího řízení na střední školy.

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání

Průběh a výsledky vzdělávání ve sledovaných předmětech jsou celkově velmi dobré.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

Tematické zjištění

Ředitelka dle pokynu MŠMT rozšířila učební plány tříd 7. ročníku o 1 hodinu volitelného předmětu. Žáci mohli zvolit mezi třemi předměty – *konverzace v anglickém jazyce, vedení domácnosti a příprava pokrmů a psaní strojem*. Žáci projeví zájem o všechny navržené předměty a byli zařazeni podle vlastní volby. Předměty vyučují zkušené pedagožky, jedna plně aprobovaná, druhá s odborností pro jiné předměty a třetí se vzděláním pro výuku na jiném typu školy. Charakter volitelných předmětů nepřináší žákům zvýšenou zátěž, jejich obsah přispívá k rozvoji klíčových kompetencí. Vhodně zvolené formy a metody výuky ve sledované hodině (návuk dovedností psaní na klávesnici a správného sezení při psaní) podporovaly aktivizaci a činnostní učení.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení čj. 73/96-00 vydané ŠÚ Praha 7 s účinností od 23. února 1996
2. Informační výpis ze sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení vydaný Školským úřadem Praha 7 s účinností od 1. září 1998
3. Jmenování ředitelky školy do funkce čj. 379/94/Ja vydané Školským úřadem Praha 7 s účinností od 1. ledna 1995
4. Potvrzení ředitelky školy ve funkci čj. 277/96 vydané Školským úřadem Praha 7 dne 2. září 1996
5. Jmenování zástupce ředitelky do funkce s účinností od 1. srpna 2000
6. Třídní knihy 4. – 9. ročníku vedené ve školním roce 2003/2004

7. Třídní knihy, třídní výkazy a katalogové listy žáků 4. – 9. ročníku vedené ve školním roce 2004/2005 k datu inspekce
8. Rozvrh hodin platný pro školní rok 2004/2005 k datu inspekce
9. Školní řád platný pro školní rok 2004/2005 k datu inspekce
10. Záznamy z jednání pedagogické rady za školní roky 2003/2004 a 2004/2005 k datu inspekce
11. Vnitřní dokumentace vedení školy (Organizační řád, Koncepce rozvoje školy, Plán práce), výchovného poradce a jednotlivých učitelů
12. Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2003/2004
13. Výběr žákovských písemností a žákovských knížek
14. Personální dokumentace pedagogických zaměstnanců základní školy – dle předmětu inspekce
15. Podkladová inspekční dokumentace, hospitační záznamy ČŠI
16. Zápis z jednání s ředitelkou školy o zjištěných skutečnostech ze dne 10. listopadu 2004

ZÁVĚR

Pedagogický sbor je poměrně stabilizovaný, pozitivem je značný počet kvalifikovaných učitelů. Vedení školy se zaměřuje na vytváření podmínek pro jejich práci, zná schopnosti i možnosti jednotlivců. Dílčí rezervy jsou v systému činnosti metodických orgánů, v účinnosti kontroly i v autoevaluaci. Na velmi dobré úrovni je výchovné poradenství včetně prevence patologických jevů. Organizace školy a její informační systém jsou v souhrnu funkční. Personální podmínky umožňují realizovat zvolený vzdělávací program v plném rozsahu.

Prostorové podmínky školy jsou dobré. Část interiérů včetně některých učeben není pro výuku podnětná, málo jsou prezentovány různorodé žákovské práce. Učebnice a školní potřeby umožňují realizovat zvolený vzdělávací program, i když s dílčími nedostatky, protože pomůcky jsou mnohdy zastaralé.

Škola plní zvolený vzdělávací program s dílčím nedostatkem v rodinné výchově. Převažuje frontální způsob vyučování, který někteří pedagogové velmi vhodně doplňují kooperativními formami. Aplikované metody jsou většinou účelné a vedou k úspěšnému naplňování zvolených cílů. Pouze v menší části výuky snižuje její úroveň stereotypní průběh a podceňování hodnocení žáků. Pozitivem je způsob komunikace a vsřícný přístup učitelů k žákům zohledňující jejich vzdělávací a individuální potřeby. Vzdělávání má celkově velmi dobrou úroveň.

Hodnotící stupnice:

vynikající	velmi dobrý	dobry (průměrný)	vyhovující	nevyhovující
------------	-------------	------------------	------------	--------------

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektor	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Věra Vítová	V. Vítová v. r.
Členka týmu	RNDr. Jitka Loubová	J. Loubová v. r.
Členka týmu	Mgr. Jana Pocová	J. Pocová v. r.

V Praze dne 6. prosince 2004

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 7. prosince 2004

Razítko

Ředitelka školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Titul, jméno a příjmení	Podpis
Mgr. Ludmila Kyryanová, ředitelka školy	L. Kyryanová v. r.

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení na adresu pracoviště vedoucího inspekčního týmu, tj. Česká školní inspekce, Pražský inspektorát, Arabská 683, 160 66 Praha 6. Připomínky k obsahu inspekční zprávy se stávají její součástí.

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacního protokolu ČŠI
MHMP, odbor školství Učňovská 1/100, 190 00 Praha 9	2005-01-07	01 0889/04-5153
Městská část Praha 7, nábr. Kpt. Jaroše 1000, 170 00 Praha 7	2005-01-07	01 0889/04-5153
Rada školy – předsedkyně Eva Havrlantová, Dukelských hrdinů 40, 170 00 Praha 7	2005-01-07	01 0889/04-5153

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacního protokolu ČŠI	Text
---	---	Připomínky nebyly podány.